

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רס"ז ע"א

פרשת ואתחנן

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רס"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בין תרעי. ווי ליה לבר נש, דלא ידע לאזדהרא מניה, ולא רשים לפתחא דביתיה שמא
עלאה קדישא, דישתכח עמיה. דהא אית ליה תלת מאה ושתין וחמש שמשין בישין
מקטרגין, כל חד משמש יומיה, וכלהו משתכחי עמיה כל יומי שתא, ומקטרגי ביה
לעילא ותתא. וכלהו משתכחי ביה ביממא ובליילא. ביממא, לקטרגא ליה. בליילא,
לצערא ליה בחלמיה.

תרגום לעברית

בא וראה, הרוח הרעה הזו ששרויה בין השערים, אוי לו לאדם שלא יודע להזהר ממנו
ולא רושם על פתח ביתו את השם העליון הקדוש שימצא עמו, שהרי יש לו שלש מאות
ששים וחמשה שמשים רעים שמקטרגים, כל אחד משמש ביום, וכך גם נמצאים עמו כל
ימות השנה ומקטרגים עליו למעלה ולמטה, וכך גם נמצאים עמו ביום ובלילה. ביום
לקטרג לו, בלילה לצער אותו בחלומו.

כַּד נִפְיָק לְקַטְרָגָא לִיה, כַּד עָאֵל, שְׁוֹיָן יְדִיָּהוּ עָלֶיהָ דְּכַתְּפִיהָ, וְאִמְרִין לִיה, וְי לִיה
 לְפִלְנִיָּא דְנִפְק מִרְשֻׁתָּא דְמֵאֲרִיהָ. וְי לִיה לְפִלְנִיָּא בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֲלֵמָא דְאֵתִי. בְּגִין כֹּה
 בְּעָאן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, לְמַהְיֵי רְשִׁימִין בְּכֻלָּא, לְמַהְיֵי רְשִׁימִין בְּרְשִׁימָא דְמֵאֲרִיהוֹן,
 לְאִזְדַּעְזָעָא מִנֵּיהוּ כָּל סְטָרִין זִינִין בִּישִׁין, לְמַהְיֵי נְטִירִין בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֲלֵמָא דְאֵתִי.
 זָכְאִין חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׁרָאֵל, עָלֵיהוּ כְּתִיב (ישעיה ס) וְעַמָּה כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ
 אֶרֶץ וְגו'. (דברים ו') וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ. רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (ישעיה נב) וְעַתָּה מַה לִּי
 פֶּה נָאִם יְיָ כִּי לָקַח עָמִי חֲנָם וְגו'. תָּא חֲזִי, רַחֲמֵינוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל אֵף
 עַל גַּב דְּחוּבֵיהוּ גִרְמוֹ לְאַסְתְּלָקָא מִבִּינֵיהוּ, וְאִתְבְּדְרוּ בִּינֵי עַמְמָא, הוּא תִּבְעַ עֲלִבּוֹנָא
 דְּלֵהוֹן.

תרגום לעברית

כְּשִׁיּוּצָא לְקַטְרָג עָלֵיו, כְּשִׁנְכֵנְס, שְׁמִים יְדִיָּהוּ עַל כְּתָפוֹ וְאִמְרִים לוֹ: אוֹי לוֹ לְפִלּוֹנִי
 שְׂיָצָא מִרְשֻׁתֵּי אֲדוֹנִי! אוֹי לוֹ לְפִלּוֹנִי בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא! מִשּׁוּם כֹּה צְרִיכִים בְּנֵי
 הָאֱמוּנָה לְהִיּוֹת רְשׁוּמִים בְּכָל, לְהִיּוֹת רְשׁוּמִים בְּרִשְׁמֵי שֶׁל רַבּוֹנָם, שְׂיִזְדַּעְזְעוּ מֵהֶם כָּל
 הַצְּדִידִים הַמִּינִים הָרַעִים, שְׂיִהְיוּ שְׁמוּרִים בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, עָלֵיהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמָּה כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ וְגו'. וְאֶהְבֶּתָּ
 אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (שם נב) וְעַתָּה מַה לִּי פֶה נָאִם ה' כִּי לָקַח עָמִי חֲנָם וְגו'.
 בֹּא וְרֵאֵה אֶהְבֶּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אֵף עַל גַּב שְׁחֲטָאֵיהֶם גִּרְמוֹ לְהַסְתַּלֵּק
 מִבִּינֵיהֶם וְהַתְּפַזְרוּ בֵּין הָעַמִּים, הוּא תוֹכֵעַ אֶת עֲלִבּוֹנָם.

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דִּישְׁרָאֵל שְׂרָאן בְּאַרְעֵהוֹן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתַּעֲשָׁע בְּגִנְתִּיהָ, וְקָרִיב
 לְגַבֵּיהוּ דִּישְׁרָאֵל, וְשִׁמְעַ קְלִיָּהוֹן, וְאִשְׁתַּבַּח בְּהוּ.

ובא וראה, בשעה שישאל שרונים בארצם, הקדוש ברוך הוא משתעשע בגנו ומתקרב לישראל, ושומע קולם ומשתבח בהם.

טקסט הזהיר

כיון דגרמו חובייהו, ואתגלי ישראל מארעא קדישא, קודשא בריך הוא לא עאל בגנתייה, ולא משתעשע ביה. ולא עוד, אלא דאיהו צווח ואמר, ועתה מה לי פה נאם יי', וכתיב ה' (תהלים קלב) פה אשב כי אויתי. כי לקח עמי חנם, כמה דאת אמר, (ישעיה נב) חנם נמכרתם.

תרגום לעברית

כיון שגרמו חטאיהם והגלו ישראל מהארץ הקדושה, הקדוש ברוך הוא לא נכנס לגנו ולא משתעשע בו. ולא עוד, אלא שהוא צווח ואומר, ועתה מה לי פה נאם ה'? וכתוב שם, (תהלים קלב) פה אשב כי אויתי. כי לקח עמי חנם, כמו שנאמר (ישעיה נב) חנם נמכרתם.

טקסט הזהיר

ומה הוא יומא דאתגליאו ישראל מארעהון, לא אשתכח חדוותא קמיה קודשא בריך הוא. ה' הוא דכתיב, (ישעיה נ) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם. וכל דא, בגין רחימותא דלהון, דרחים לון קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר, (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר יי'. (ועל דא) ואהבת את יי' אלהיך. ואהבת: דבעי בר נש לאתקשרא ביה ברחימותא עלאה, דכל פולחנא דבעי בר נש למפלח לקודשא בריך הוא, דיפלח ברחימו. דלית לך פולחנא, כמו רחימותא דקודשא בריך הוא. רבי אבא אמר, הני מלי כללא דאורייתא אינון, בגין דעשר אמירן דאורייתא, הכא אתכלילו, והא אוקמוה חברייא.

ומאותו יום שגלו ישראל מארצם לא נמצאת שמחה לפני הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב (ישעיה נ) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם. וכל זה משום אהבתם שהקדוש ברוך הוא אוהב אותם, כמו שנאמר (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר ה'. (ועל זה) ואהבת את ה' אלהיך. ואהבת, שצריך אדם להתקשר עמו באהבה עליונה. שכל עבודה שאדם צריך לעבד את הקדוש ברוך הוא, שיעבד באהבה, שאין לה עבודה כמו אהבת הקדוש ברוך הוא. רבי אבא אמר, הדברים הללו הם הכלל של התורה, משום שעשר האמירות של התורה פאן נכללו, ויחרי פרשוה החברים.

טקסט הזהיר

תא חזי, לית לה מלה בחביבותא קמי קודשא בריך הוא, כמאן דרחים ליה כדקא יאות. ומה הוא. כמה דכתיב, בכל לבבך. בכל, מאי קא מיירי, בלבבך מבעי ליה. בנפשה, במאדה, מהו בכל לבבך. אלא לאכללא תרין לבין, חד טב וחד ביש. בכל נפשה: חד טב, וחד ביש. בכל מאדה, דא לא אתיא לדרשא. אמר רבי אלעזר, ואפילו האי לדרשא הוא. מאי טעמא. בין דנפל ליה ממונא מירותא, או מסטרא אחרא, או בין דאיהו ריוח ליה, ועל דא כתיב בכל מאדה.

תרגום לעברית

בא וראה, אין לה דבר בחביבות לפני הקדוש ברוך הוא כמי שאוהב אותו כראוי. ומה הוא? ככתוב בכל לבבך. בכל, מה זה אומר? הנה צריך לו לכתב בלבבך, בנפשה, במאדה. מהו בכל לבבך? אלא להכליל שני לבבות, אחד טוב ואחד רע. בכל נפשה, אחד טוב ואחד רע. בכל מאדה, זה לא בא לדרשה. אמר רבי אלעזר, ואפילו זה הוא לדרשה. מה הטעם? בין שנפל לו ממון מירשה, או מצד אחר, או בין שהוא הרויח אותו, ועל זה כתוב בכל מאדה.

אמר רבי אבא, אהדרנא לקרא ואהבת. מאן דרחים לקודשא בריך הוא, אתעטר בחסד מכל סטריין, ועביד חסד בכלא, ולא חייס על גופיה ועל ממוניה. מנלן. מאברהם. כמה דאתמר, דהא לא חס ברחימותא דמאריה, על לביה, (דהוא יצריה) ועל נפשיה, ועל ממוניה. על לביה לא אשגח, על רעותא דיליה, בגין רחימותא דמאריה. על נפשיה, דלא חס על בריה, ועל אתתיה, בגין רחימותא דמאריה. על ממוניה, דהוה קאים בפרשת ארחין, ואתקין מזוני לכל עלמא. בגין כך, אתעטר בעטרא דחסד. כמה דכתיב, (מיכה ז) חסד לאברהם. ומאן דאתקשר ברחימותא דמאריה, זכה להאי. ולא עוד, אלא דעלמין כלוהו מתברכן בגיניה. הדיא הוא דכתיב, (תהלים קמה) וחסידיה יברכוכה, אל תקרי יברכוכה, אלא יברכו כ"ה. (דכתיב, (בראשית יב) ונברכו בך כל משפחות האדמה)

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, חזרנו לפסוק של ואהבת. מי שאוהב את הקדוש ברוך הוא, מתעטר בחסד מכל הצדדים ועושה חסד עם הכל, ולא חס על גופו ועל ממונו. מנין לנו? מאברהם, כמו שנאמר, שהרי לא חס באהבת רבונו על לבו (שהוא יצרו) ועל נפשו ועל ממונו. על לבו לא השגיח, על רצונו, משום אהבת רבונו. על נפשו - שלא חס על בנו ועל אשתו בשביל אהבת רבונו. על ממונו - שהיה עומד בפרשת דרכים ומתקן מזונות לכל העולם. משום כך התעטר בעטרה של חסד, ככתוב (מיכה ז) חסד לאברהם. ומי שמתקשר באהבת רבונו זוכה לזה, ולא עוד, אלא שכל העולמות מתברכים בגללו. זהו שכתוב (תהלים קמה) וחסידיה יברכוכה. אל תקרי יברכוכה, אלא יברכו כ"ה. (שכתוב (בראשית יב) ונברכו בך כל משפחות האדמה).

יומא חד, הוה חלש רבי יוסי, עאל (עאלו) לגביה רבי אבא ורבי יהודה ורבי יצחק, חמו ליה דהוה נפיל על אנפוי ונאים. יתבו. כד אתער, חמו ליה לאנפוי דחייכין. אמר ליה רבי אבא, מלה חדתא חמיתא.

יום אחד היה חלש רבי יוסי, נכנסו אליו רבי אבא ורבי יהודה ורבי יצחק, ראו אותו שהיה נופל על פניו וישן. ישבו. כשהתעורר, ראו שפניו מחיכות. אמר לו רבי אבא, דבר חדש ראית? אמר לו, ודאי, שעכשו עלתה נפשי, וראיתי את הכבוד של אותם שמסרו עצמם על קדשת רבונם, שהיו נכנסים בשלשה עשר נהרות אפרסמון טהור והקדוש ברוך הוא משתעשע עמם, וראיתי מה שלא נתנו לי רשות לומר. ושאלתי אותם, אמרתי של מי הכבוד הזה? אמרו לי, של אותם שאהבו את רבונם באותו העולם. וממה שראיתי הוארו נפשי ולבי, ועל כן פני מחיכות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.